

[Olufson.]

at en Akkord, der ligger saa langt ude, som de her omhandlede Akkorder gør, har Sandsynlighed for at kunne holde.

I øvrigt er der ikke mange Ændringer. Vi fra vor Side har, som jeg udtalte til at begynde med, søgt at gøre Loven saa smidig som muligt. Vi har søgt at give Amdsudvalgene saa stor Indflydelse som muligt — de gamle Retskredsudvalg forsvinder —, og vi har søgt at gøre Ordningen saa billig som muligt, og jeg tror, at naar man vedtager vore Ændringsforslag, vil denne Akkord være et ypperligt Supplement til de Kriselove, der blev vedtaget forleden; mange, som ellers vilde komme ud i Vanskeligheder, vil have Udsigt til at kunne ride Stormen af og se Fremtiden lysere i Møde. Jeg vil anbefale, at man stemmer for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Jeg maa desværre beskæftige mig en lille Smule med de af Mindretallet fremsatte Ændringsforslag, fordi det forekommer mig, at disse Ændringsforslag har saa vidtgaende Betydning, saa stor Rækkevidde, at man ikke kan undgaa at komme ind paa en nærmere Drøftelse deraf.

Vi fra vor Side har sagt, at det maatte være en Betingelse, naar man skulde gaa ind i en Akkordordning, at en Nedsættelse af Gælden fandt Sted. I Mindretallets Ændringsforslag Nr. 1, hvor det foreslaas, at vort Nr. 3 udgaar, tager man netop dette ud; og hvis man tager det ud, vil det være ensbetydende med, at Akkorden blev indgaaet, uden at man havde nogen Garanti for, at Gælden i Virkeligheden blev nedsat.

I Nr. 2 foreslaar Mindretallet, at man gaar bort fra den Vurdering, som de ansatte Vurderingsmænd til Ejendomsskyld har sat, og at man gaar ud i en fri Vurdering. I 2det Stykke kræver Mindretallet ganske vist, at Gælden skal holdes indenfor de Værdier, der er, det vil sige indenfor Værdien af den faste Ejendom og Besætning og Inventar, og det ser tilsyneladende ganske uskyldigt ud. I vort Ændringsforslag siger vi ogsaa, at hvis det bliver holdt indenfor disse Værdier, kan Kautionen bortfalde. Men der er den principielle Forskel mellem Mindretallet og os, at i 1ste Stykke har Mindretallet foreslaaet, at der skal finde en fri Vurdering Sted fra Amdsudvalgets Side. Vi fra vor Side maa bestemt fraraade dette; vi maa holde paa, at man ikke kan have en Vurdering, der netop bliver fastsat i dette Efteraar, en Vurdering, der er ansat af de Vurderingsraad, Vurderingsmyndigheder, som skal administrere Ejendoms-

skyldloven, en Vurdering, der gælder til Skat, en Vurdering, der gælder Formuen, og ogsaa en Vurdering, som man hvert Øjeblik klager over er alt for høj. Naar man Gang paa Gang kritiserer den, fordi den er for høj, kan man ikke, naar denne Vurdering skal anvendes paa anden Maade, feje den til Side, fordi den er for lav. Det Forhold kan man ikke have her i Landet, og det vilde ogsaa betyde, at den Bestemmelse, som Venstre har i 2det Stykke, at man skal blive indenfor disse Værdier med selve Akkorden, bliver fuldstændig illusorisk; man vilde komme ud i Vurderinger, der slet ikke kunde holde. Saa siger Venstre ganske vist — og det er den eneste Sikkerhed, man giver for disse Penge —, at der maa ydes Pant i Ejendommen for, hvad der bliver laant, men det vil sige et Pant, der ligger bagefter alle de andre, et Pant, der ligger saa langt ude, at Staten med nogenlunde Sikkerhed kan sige, at de Penge ser man ikke igen. Det kan saamænd være galt nok med den Risiko, man løber ved Flertallets Ændringsforslag, men med Mindretallets Ændringsforslag maa man sige, at man er kommet saa langt ud i Gældsstiftelse, at det vil blive ret vanskeligt for Staten at faa nogle af disse Penge tilbage.

I Ændringsforslag Nr. 4 omtaler Mindretallet Skatterestancer og fremhæver, at disse Skatterestancer ret ofte vil vanskeliggøre Akkorden, og det foreslaas derfor, at hvor saadanne Skatterestancer vanskeliggør Akkorden, skal Akkordudvalget have Ret til at indlede Forhandlinger med Amdsraad og Kommuneraad om, at disse Skatter skal falde bort. Nu indser jeg ikke, med hvilken Ret Amdsraad og Sogneraad kan gaa bort fra de faste Ejendomsskatter, hvilken Lovhjemmel de har til at give Afkald paa den Førsteprioritet, de har i disse Ejendomme. Jeg ser ikke, at de har nogen Lovhjemmel dertil, men selvfølgelig sker der ikke noget, om Akkordudvalget optager en Forhandling med dem. Men nogen Realitet ligger der ikke deri. Og endnu mindre forekommer det mig at ligge i sidste Punktum, hvor Mindretallet foreslaar, at hvis der ikke opnaas noget Resultat ved denne Forhandling, kan Sagen indankes for Indenrigsministeren og for Finansministeren. Jeg kan ikke nogetsteds se nogen Lovhjemmel for, at disse to Ministere skal kunne paatvinge Amdsraad og Kommuneraad at afskrive den Del af Gælden, for hvilken de har Pant i Ejendommen. Det maatte da blive et Bevillingsspørgsmaal, et Spørgsmaal om, hvordan Bevillingsmyndighederne vilde stille